

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Έν Ελλάδι Δρ. 8
Έν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΙΗΝ

Πᾶσα αἰτησις ἀπεν' ὑνεται :

Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθῆναις

ἐπεισώδιον, τὸ γεννηθέν ἐκ τῆς μὴ προσκλήσεως τοῦ Γκέσωφ εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν Τεφὴν πασᾷ δοθέν διπλωματικὸν γράμμα, συνεχισθὲν δὲ διὰ τῆς ὑπὸ τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως καταλήψεως τοῦ διὰ τοῦ ἑδάφους τῆς ἡγεμονίας διερχομένου τμήματος τῶν διεθνῶν σιδηροδρόμων ἀποκαλύπτει κατὰ πᾶσαν καταφανὴ τὴν νέαν τροπὴν τὴν ἐπεληύσαν εἰς τοὺς διεθνεῖς συνδυασμοὺς μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος ἐν Τουρκίᾳ. Ἡ μεταβολή, ἥτις ἐπῆλθεν ἐν τῇ Ἀνατολικῇ πολιτικῇ τῆς Ἀγγλίας, ἥτις ἀπὸ φιλοβουλγαρικῆς μετεστρώσεως εἰς φιλότουρκον, ἐπόμενον ἦτο νὰ μετατοπίσῃ καὶ τὴν Αὐστρίαν καὶ νὰ καταστήσῃ ταύτην φιλοβουλγαρὴν, ἐνῶ πρότερον ἀντετίθετο ἐρρωμένως κατὰ τῶν Ἀγγλοβουλγαρικῶν περὶ Μακεδονίας σχεδίων. Ἀλλὰ τὴν μετὰ τὴν ταύτην τῆς πολιτικῆς τῆς Ἀυστρίας δὲν ἐπεθύμει νὰ τὴν καταστήσῃ ἀμέσως καταφανή. Ἡθελε νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐκασκοῦσα καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει τὴν μέχρι τοῦδε ἐπιρροήν της διὰ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ, ὃν ἐπεδείκνυν ἐπὶ τοῦ νέου ἐν Τουρκίᾳ καθεστώτος καὶ τῶν ἀντισλαβικῶν δὲ, ταυτοχρόνως, ἐν τοιαύτοις τῆς Χερσονήσου τοῦ Αἰμοῦ τὴν ἐμπιστοσύνην νὰ μὴ ἀπολέσῃ, ἐνῶ μυστικῶς θὰ εἴχε συμφορῇ μετὰ τῶν ἐν Σόφικ. Τοὺς σκοποὺς τούτους τοῦ ἐν Βιέννῃ ἀνακτοβουλίου μαντεύσασα ἡ Ἀγγλικὴ διπλωματία, ἠθέλησε νὰ τοὺς ματαιώσῃ ἐξαπατᾶσά τὴν αὐστριακὴν πολιτικὴν νὰ ζεσκεπασθῇ. Καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον, Ἀγγλικῇ πάντως εἰσηγήσει, ἡ Πύλη προεκάλεσε τὸ ἐπεισώδιον Γκέσωφ, τὸ ἐξαπατᾶσαν τὴν Αὐστρίαν νὰ φανερώσῃ τὴν ἀληθῆ τῆς πολιτικῆς. Ἡ ἀποκάλυψις αὕτη ἐστοίχισε πολὺ εἰς τὴν διπλὴν Μοναρχίαν, διότι ἀπώλεσεν ἐξ αἰτίας αὐτῆς ἑδάφος σημαντικὸν ἐν τῷ Αἴμῳ, καὶ διὰ τοῦτο πεισμώνσασα παρῆκεν τὴν ἐν Βουδαπέστη πομπὴν ὑποδοχῆν τοῦ Ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας παρὰ τοῦ γραικοῦ Κρυσταρβασιλέως, καθ' ἣν τῷ ἀπενεμήθησαν τιμὰ Βασιλέως καὶ ἐγένοντο αἱ γνωσταὶ προπόσεις.

Ἀλλ' οἱ βούλγαροι δὲν ἀποζημιῶνται ἐπαρκῶς διὰ τὴν ἀπώλειαν τῆς Ἀγγλικῆς ὑποστή-

ρίξεως ἀποκτώντες τὴν Αὐστριακὴν φιλίαν. Διότι, πρὸ τῆς μεταβολῆς τοῦ πολιτεύματος τῆς Τουρκίας, ἡ Ἀγγλικὴ πολιτικὴ εἰργάζετο ἐκθύμως ἐπὶ τῆς τελείας ἐκπληρώσεως τῶν βουλγαρικῶν πόθων, ἥτοι ἐπὶ τῆς συνθήκης τοῦ Ἀγίου Στεφάνου, ἐνῶ ἡ Αὐστριακὴ πολιτικὴ ἐποφθαλμιῶσα τὴν Μακεδονίαν—κατὰ τὸ πλεῖστον τοῦλάχιστον—δι' ἐκτεταμένην, ὀλίγα ψυχία μόνον δύναιται νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς βουλγάρους νὰ λάβωσιν, εἰς ἀντάλλαγμα τῶν ὑπηρεσιῶν ἃς θὰ παράσχῃσι τῇ Αὐστρίᾳ διατηροῦντες τὴν Μακεδονίαν ἐν ἀναδρομῇ διὰ τῶν συμμοριῶν τῶν. Ἀλλὰ, εἰς τὴν θέσιν εὐρέθησαν οἱ βούλγαροι μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας αἰφνιδιακὴν ἐγκατάληψιν τῶν, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐκλέξουσιν τὸν προστάτην τῶν ἡνὰ συνθηκολογήσωσι μετ' αὐτοῦ. Εἶχον ἀπόλυτον ἀνάγκην ἐνὸς ἐρείσματος ἀπέναντι τῶν παντοίων ἐχθρῶν ὑφ' ὧν περικυκλοῦνται καὶ ἔπρεσαν εἰς τὴν ἀγκάλῃν τοῦ πρώτου ὅστις τοὺς ὑπεσχέθη τὴν προστασίαν του.

Καὶ εἶνε ὄντως ἡ θέσις τῆς Βουλγαρίας ἐν τῷ Αἴμῳ ἡκιστα ζηλευτή. Ὑποστηρικθέντες ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν ἐκθύμως ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας, οἱ ἐν Σόφικ ἐθροισθῆσαν ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε διὰ τῆς στάσεως ἣν ἐτήρησαν καὶ διὰ τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἐπεδίωξαν τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑπερφιάλων ἀξιώσεων τῶν, ἐπέσυρον τὴν ἐχθροπάθειαν τῆς τε ἐπικυριαρχοῦσης Τουρκίας καὶ ὅλων τῶν γειτονούντων αὐτῶν Κρατῶν καὶ ἐθνῶν. Καὶ ἐν τῇ στιγμῇ καθ' ἣν ἐνόμιζον ὅτι ἐγγίζουσιν ὀριστικῶς εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πόθων τῶν συνέβη αἰφνίς ἡ ἐν Τουρκίᾳ μεταπολίτευσις, ἡ μετατρέψασα τὴν ἀγγλικὴν πολιτικὴν καὶ εὐρέθησαν ἐγκαταλειμμένοι εἰς τὴν τύχην τῶν ὑπὸ τῆς μόνης ἐως τότε πραγματικῆς προστατίδος τῶν. Ἐπειδὴ δὲ, μετ' ὅλας τὰς περὶ τοῦ στρατοῦ αὐτῶν κομπορημοσύνας τῶν, φεβουνται πολὺ τὴν μετὰ τῆς Τουρκίας σύγκρουσιν, ἐκ τῆς ὁποίας τοὺς εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐξέλθωσι χωρὶς νὰ συντριβῶσι, διότι ἔχουσι καὶ ἄλλους ἐχθροὺς οἵτινες θὰ ἐπέπιπτον κατ' αὐτῶν ἐν δεδομένῃ στιγμῇ, αἰσθάνονται ἀπὸ ἀπόλυτον ἀνάγκην ἐνὸς στηρίγματος καὶ τὸ στηρίγμα τοῦτο τοὺς τὸ προσέφερον ἡ Αὐστρουγγαρία, ἡ ἐνδιεφερομένη ὅπως ἡ Μακεδονία μὴ παύσῃ ταχασομένη καὶ παρέχουσα ἀφορμὰς ἐπεμβάσεων εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν διπλωματίαν,

γινώσκουσα δὲ ὅτι ἐκ Σόφικς πάντοτε αἱ ταρχαὶ αὐταὶ ὑποδαυλίζονται.

Ποῖαν τροπὴν θὰ λάβωσιν ἡδὴ τὰ πράγματα, δύσκολον εἶνε νὰ προῖδῃ τις. Ἀλλὰ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἡ Τουρκοβουλγαρικὴ σύγκρουσις θὰ ἀποτραπῇ, διότι οὐδεὶς ἔχει νὰ προσπορισθῇ ὠφέλειαν ἐκ τοιοῦτου τινὸς πολέμου, ὅστις, μάλιστα, ἐὰν ἐξεργήγνυτο, θὰ ἐκινδύνευε νὰ προκαλέσῃ γενικὴν ἀνάφλεξιν, οἰκονομικὴν καὶ ἂν ἐλάμβανεν ἐκδοσίαν. Οἱ Βούλγαροι ἀφ' ἐνὸς γινώσκουσιν ὅτι καὶ κατὰ τὴν ἀπίθανον περίπτωσιν καθ' ἣν θὰ ἐνίκων ἡ ἐξέγερσις τῶν περὶ Κρατῶν καὶ ἡ ἐπέμβασις τῶν μεγάλων, τῆς Αὐστρίας δηλαδὴ καὶ τῆς Ρωσσίας, οὐ μόνον θὰ τοὺς ἀφῆρει πᾶσαν ἐλπίδα ὠφελείας, ἀλλὰ καὶ τὴν ὑπαρξίν τῶν ὡς Κράτος εἰς κίνδυνον θὰ ἔθετεν. Οἱ δὲ Τούρκοι ἀφ' ἐτέρου ἐκ πικρᾶς πείρας ἔμαθον ὅτι καὶ νικῶντες αὐτοὶ πάντοτε θὰ ζημιωθῶσι, τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων μὴ ἀνεχόμενων ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νέαν ἀβύσσον τῆς Τουρκικῆς δυνάμεως ἐν Εὐρώπῃ, μεθ' ὅλην τὴν ἰδρύσιν τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος, πρὸς τὸ ὅποιον μετὰ δυσπιστίας ἀποβλέπουσιν ὅλοι.

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Χε μήνου 8 Σεβρίου.

Ἡ παραχώρησις τοῦ Συντάγματος μετὰ μεγάλης χαρᾶς ἐγένετο δεκτὴ εἰς τοὺς ἡμιανεξαρτήτους Χειμαρριώτας. Τῇ παρουσίᾳ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς ἐπαρχίας καὶ τῶν τοῦ διοικητηρίου ἐψάλη δοξολογία, ὀρκισθέντων ἀπάντων εἰς τὸ Σύνταγμα. Τῇ ἐκλογῇ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς ἐπαρχίας ἐξελέγησαν τὰ κατὰλληλα πρόσωπα εἰς ἃ ἀνετέθη ἡ διεύθυνσις τοῦ τοπικοῦ κομιτάτου, ὅπερ μετὰ πολλῆς συνείσεως καὶ πατριωτικῆς διήθησε τὰ ἐν γένει τοπικὰ ζητήματα πολὺ ἐπιμέμον εἰς τὴν συμπιλίωσιν τῶν ἐν γένει ἐχθρικῶς διακειμένων. Τὴν λαμπρὰν ταύτην πορείαν τοῦ Κομιτάτου ἀνέκοψε ρεῦμα τι ἀντιφρονούσης μερίδος, ἥτις διὰ ταρχῶν προσεπάθει νὰ ἀποδείξῃ τὴν ἐπισφαλὴ ὁδὸν τοῦ Κομιτάτου προβαίνοντος εὐθὺς ἀμέσως εἰς τόσον ἀντικρὺ πρὸς τὰ ἦθη τοῦ τόπου διάβηκα. Ἐκ τῶν ὑστέρων ὅμως ἀπεδεί-

ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Β'

Ἄλλοτε ἄλλως εἶχον τὰ πράγματα. Σήμερον ὅμως ἡ ψῆφος τῶν Ἑλλήνων ἐκλεκτόρων εἶχε μεγάλην σημασίαν διότι ὡς προείπομεν θὰ κατεδείξῃ εἰς τὸν εὐρωπαϊκὸν κόσμον, ὅτι αὕτη ἡ ἐκείνη ἡ ἐπαρχία τοῦ τουρκικοῦ Κράτους κατοικεῖται ἀπὸ ἑλληνικὸν πληθυσμὸν ἢ ἀπὸ ἄλλον οἰονόηποτε.

Θὰ ἐνθυμῶνται, βεβαίως, οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν, ὅτι ὅταν ἐπεδικάσθη ὑπὸ τοῦ Βερολίνου Συνεδρίου ἡ Ἡπείρος εἰς τὴν Ἑλλάδα, οἱ τουρκαλβανοὶ, ιδρύσαντες τότε τὸν Ἀλβανικὸν σύνδεσμον τῇ ἐπιπεύσει αὐτῆς ταύτης τῆς τουρκικῆς Κυβερνήσεως, ἀπέστειλαν ἐπιτροπὴν εἰς τὴν Εὐρώπην, ἥτις διελατύρετο κατὰ τῆς παραχωρήσεως τῆς Ἡπείρου εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὡς δὲ καὶ κατοικουμένης ὑπὸ πλειοψηφίας τουρκαλβανικῆς πρὸς ἀπόδειξιν δὲ τοῦ ἐναντίου

ἄπασαι αἱ ἑλληνικαὶ κοινότητες συνέτασσον ὑπομνήματα καὶ διακηρυγίας κατὰ τῶν τουρκαλβανικῶν ἀξιώσεων. Καὶ ὅταν ἀκόμη συνήλθεν εἰς Πρέβεζαν ἡ τουρκοελληνικὴ ἐπιτροπὴ, στίφη τουρκαλβανικὰ ἐπέδραμον ἐκεῖ καὶ διεδήλουν τὸ δυσμενὲς αὐτῶν φρόνημα καὶ οὕτω κατωρθώθη νὰ ἀποκοπῇ τὸ μεγαλύτερον τμήμα τῆς Ἡπείρου ἀπὸ τῆς μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος ἐνώσεως.

Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸ 1903, ὅτε ἐγένοντο αἱ ἐν Μακεδονίᾳ βουλγαρικαὶ θηριωδία καὶ εἰςήλθεν εἰς τὴν χώραν ταύτην ἡ Εὐρώπη πρὸς διακκόνισιν τῆς τύχης αὐτῆς ἡ ὑπεροχὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἢ τοῦ Βουλγαρικοῦ πληθυσμοῦ, ἀπεφασίσθη νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν. Ἐπειδὴ δὲ ὑπερεῖχε τὸ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον ἢ φιλόανθρωπος Εὐρώπη ἐσοφίσθη σκατικὸν τέχνασμα πρὸς μείωσιν αὐτοῦ. Ἀφῆρσεν ἀπὸ τὴν Μακεδονικὴν περιοχὴν τὴν Κορυτσά, καὶ τὸ διακκρίσμα τῶν Σερβίων ἐπειδὴ εἰς ταῦτα κατῴκει ἀμιγῆς

Ἑλληνικὸς πληθυσμὸς, ὅστις διὰ τῆς πλειοψηφίας τοῦ ἐμελλε νὰ χαντακώσῃ τοὺς φωνασκοῦντας βουλγάρους καὶ νὰ ματαιώσῃ τὰ σχέδια ἐκείνων οἵτινες ὀνειροπόλουν νὰ καταστήσωσι τὴν Μακεδονίαν Σλαβικὴν ἐπαρχίαν καὶ στήσωσι τὸν βουλγαρικὸν λέοντα εἰς τοὺς προμαχῶνας τῆς πόλεως τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου.

Ἀφοῦ δὲ, οὕτω ἀπρητίσθη τὸ μέλλον νὰ μεταφρασθῇ Μακεδονικὴν τμήμα, διετάχθη ἡ ἀπογραφή τῶν κατοίκων ἐξ ἧς καὶ αὐθις—ἀτυχεῖς διὰ τοῦ ἐχθροῦ τοῦ ἑλληνισμοῦ—κατεδείχθη ὅτι μεθ' ὅλον τὸν ἀκρωτηριασμὸν ὃν ὑπέστη ἡ Μακεδονία διατηρεῖ τὴν ἑλληνικότητα τῆς καὶ κατὰ πολὺ ὑπερεῖχε τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον.

Ἡ περίστασις νῦν ἐχρηγήθη ἡμῖν, ὑπὸ τῆς Θεῆς προνοίας, ὅπως ἐνεργεστερον καταδείξωμεν τὴν ὑπεροχὴν τοῦ ἑλληνισμοῦ τῶσον ἐν Ἡπείρῳ, ὅσον καὶ ἐν Μακεδονίᾳ. Ἡ ἐκλογὴ τῶν βουλευτῶν ἀπορρέουσα ἐκ τῆς ἐλευθερίας

Τύποις: Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΟΥ

